

«γενναϊότητα» μου ημικατέστρεψε το σύνθετο. Τι διάβολο ούτε χέρος ατραυγός
μή ρωμαϊσμός, μή ίσχυαλγής ναι μή κανένα αιώνα χρονάκια δει δά η κουε
λέτοια προσαρμόσει είνι έορτή λυι γενεθλίου του. Υπέλα ο γενναϊότης είνι θέρα
έχει ατραυταριαδει ~~εξ~~ θυμίων κλυωδές. Δείν είνι ἀρετή λυι όποιαν δια-
κρίνει κανή εις όλίγα άτομα αλλά εις τό σύνθετο. Ο αδελνός φανταρᾶκος
θυλάκι βκοσός ναι μπορεί κανή νά κομμάτι ξέγνοιastos μαλι ξέρει λή
δουμά του λή δά κανή όταν ει μαμάλιδος τόν εστρεφθού.

Ορκιστά βας έκούρασα μή λυι θλαυρία μου ναι ισαρ όλον τό όλι η λακω.
νικότης είνι ἀρετή ναι έξοκω ατραυτικί έγν έκαμα υθερβογκιών
ναι έχρουν.

Δεχθίτε λή ειχαριστίας μου ναι λή απειλιότης μου

Ζητατέρης

U. T. Αγάθεια μαλι άλλο το γραφείτε μένω *Poste restante?*

Δείν είνι προτιμότερο τό όπιτι;

Τ. Τ. 903 η' 2-8-22

Σεις βρικότε λή προσωνημα τού «γενναϊότης» γιά νά γράψετε
ένα γράμμα, έγώ δοσχεύομαι νά γράψω οιοσδι ποτε λήγον αέθιων νά τόν
θυμηθώτε με όποιοσδι ποτε κρίνετε πιο εύαρμόστον. Τόν λόγον δά βας
έξηγώ παρακάτω. Προτού βας γράψω κατί λή, όφείλω νά έξομοιοζυώ
μυ παραλυία λυι όποιαν έκανα. Τό γράμμα βας απευθύνετο εις
τό φίλον μου λοχαγόν ναι έγν ποι βας γράψω είνι ο υπολοχαγός. Σκέφθη-
να έάν έπρεπε νά κάνω χριση δικαιοματος ποι μοι παρεχώρησε η να
θερμύνω νά λύοτε λή δοσχημίες μόνοι βας. Ο διάβολος ~~είνι~~ πολλά
ωόδια ναι ηθερίεγμα τού ρωμαίου ακόμα περισσότερα. Πολλά γράμματα
έληθθησαν ναι από τούς δύο μας εις μέρος κοριτσιών εις τό όποια ο μόν
φίλος μου λοχαγός απήλυσε θρη λή ιδίκοι βας έγν όέ εις κανένα παρ-
μόνον ολό δικό βας ναι ποι η επάλυσις ήτο υποχρέωσος άλλου. Ο λόγος
είνοντας αλλό τό συνωφισμίνον ήθος, η λακωνικόης ναι τό καλλιδικονό
γράφω μοι έκίνυσαν λή θερίεγμα θερμότερο από τό άγνωσμα
λυι ηλιδυόητων ~~ως~~ έλαβα από άλλες. Νά αλλά ήσαν έκείνη σοι μή

περεκίνυσαν να γράψω ωρ' όλη η κλασική μου λειτουργία εις τό βιβλίο
η άλληλογραφίας. Ίσως μοι πότε ει άφού βαρύνει να γράφει τότε γαλι βιβλίο
τε άλληλογραφίας; Ίδινα λεγεις ξένος προς τό δημοσίευμα και μόνον τά διάφορα
γράμματα από πρόσωπα άγνωστα μη ήνάγκασαν να ανακαλύψω τόν δράστη η
καριτωμένη φάρμας σοι ήναίαντι εις βάρος μου από τό φίλον μου λοχαγό.
Τώρα λίγα λόγια γιά τόν τίτλον η επιστολής. Η άλληλογραφία τού Άλφαιού με
κοιτάς, αιφες, φωτοαίφες, σφραγίδες κ.λ. ε.ε. η πρώτον λόγον ην συζητω
μην, αλλά καμμιά φορά καταλήγει εις ερωτήσδια κυριολεκτικά. Ακόμα δι-
γούνται στό βιβλίο μου ην ανωσώρδωτον ύπερλίαν σοι ύπερλίαν ένας λο-
χαγός χορίνας τόν χορόν τού Ηθωαία με μιά δικτυογραφία κάποιον Ύποσργείον
η όποιον αριθμώσι τόνους Μαιούς όσους και τό Ύποσργείον από ην ιδρύσασ-
τον, έχω δέ ο ίδιος διαλυρώ εις μήτην μου ην αφήμην κάποιον φίλον μου ο
όποιος φέρει ακόμα από ένα σκιάστρο ποί είχενε δύο φαλίβω κατόπι
άλληλογραφίας. Αλλά μήπως είναι αυτά μυστικά; Διάφοροι φαρσίρ άνήκοντες
εις τήν κατηγορίαν τού φίλου μου ζουτέρου με τά και μίνα σφαιδία τού
μελώσων με άλληλογραφίαν μηχολόγιστην και ότλα φθάσων στό πητό τού
βίβλίου με φωτογραφία σοι είναι να σφραγισή κανείς τά γήγισα με τό

να δικιά τους! Τι να θας ειπω. Αέτοις συζητήσων δει μου άρέσων κατό-
λου. Ίδινα η άσφορίω γιά να γηώ εις βάρος άλλων. Μοι αρειάμια
βίβλια και έμνα κάσσωτα σφορή από φιλικό πρόσωπο κάσσωτα έκφρασι
σφραγίδας και σφραγίδας, τίςος ότι και μίνα με σφραγίσται γιά τά μικρά
μου ειδουλήσων προς ην φίλην μου Αλφαιίδα. Ίδινα να άσφορίω όμως τόν
σφραγίω διαβίω τά γράμματα ην μάννας μου όσων παχιά και αν είναι και
έκει ανακουφίσμαι από τά αιδούματα ην άδελφου αγάπης μου, από τόν πόνο
του σφραγίω και τόσος άλλα. Καμμιά φορά σφραγίω κινέσων και αιτό με
εισαρίβει ύπερβηχικά. Μοι δίνει να καταλάβω ότι με όλος ην τρασίλιντος
του σφραγίω με όλα τά σφραγίωσων ποί βίβλιον κανείς και διαπράττει μόν
μίνον ακόμα αρκετά σφραγίωσων άνθρωποσμοί και ότι έάν αίφω σφραγίω
στο κοινωνία δά μπορέσων να μη διαλυρώ ζωώδη ένδοκία.
Τώρα γιά ην άλληλογραφία μου. Δείν ειζέρω ποίό πρόσωπο μοι γράφει
και τί σφραγίω διαδίσων έα. Πάλιν έχω δά έσων ην τιμώ να γράφω
άδιαφορώ γιά τό πρόσωπο αρκει να λήψων η σφραγίωσων από μέσων
και η άερολογία. Μοι άρέσων τά σφραγίω και τά όσαι δια τίθασμίνην
σφραγίωσων όσων έβχασε ο σφραγίω ην σφραγίω. Μά γ.α. εκείνος ο τίτλος

«γενναϊότητα» μου ημικατέστρεψε το σύνθετο. Τι διάβολο ούτε χέρος αραχίδας
μή ρευματισμούς, μή ίσχυαλγίες ναι μή κανένα αιώνα χρονάκια δει δά ή κούε
λέτοια προσαρμόσει είνι έσπλή τιν γενεθλίου του. Υπέρα η γενναϊότης είνι θέρα
έχει αραπατασριάει ~~εξ~~ θυμίων κλυωδές. Δείν είνι ἀρετή τιν οποίαν δια-
κρίνει κανή εις όλίγα άτομα αλλά εις τό σύνθετο. Ο αδελνός φανταράκος
θυλάκι βκοσός και μπορεί κανή να κομάτα ξέγνοιastos μαλι ξέρει τί
δουμά του τί δά κάνη όταν ει μαμάταδης τόν εστρεφθού.

Ορκιστά βας έκούρασα μή τιν θλαριά μου και ισαρ όλον τό ότι η λακω-
νική είνι ἀρετή και έξοκιν αρατωτική έγι έκαμα υπερβολικών
μαλέχρων.

Διαδίδα τει ευχαριστίας μου και τιν απειλιότης μου

Ζηλιάρης

U. T. Αγάθεια μαλι άλλο το γραφείτε μέσω *Poste restante*?

Δείν είνι προτιμότερο τό όπιτι;

Τ. Τ. 903 ή 2-8-22

Σεις βρικότε τιν προσωπία τού «γενναϊότης» γιά να γράψετε
ένα γράμμα, έγω δοσχεύομαι να γράψω οτιονδι ποτε τιν αβήτων να τόν
θυμηχρύσετε με οτιονδι ποτε κρίνετε πιο εύαρμόστον. Τόν λόγον δά σας
έξηγήσω παρακάτω. Προτού σας γράψω κατί τι, όφείλω να έξομοιοζιδώ
μυ παρατνία τιν οποίαν έκανα. Τό γράμμα σας απευθύνετο εις
τό φίλον μου λοχαγό και έγι ποι σας γράψω είνι ο υπολοχαγός. Σκέφθη-
να εάν έπρεπε να κάνω χριση δικαιοματος ποι μοι παρεχώρησε η να
σφιγίω να λύοτε τιν δοσχημίες μόνοι σας. Ο διάβολος ~~είνι~~ πολλά
ωόδια και η υπερέργια τιν ρυμμοί ακόμα περισσότερα. Πολλά γράμματα
έληφθον και από τούς δύο μας εις μέρος κοριτσιών εις τά όποια ο μόν
φίλος μου λοχαγός απήλυσε οχι τιν ιδικοί σας έγι ότι ει κανένα παρ-
μόνου ετό δικό σας και ποι η απήλυσις ήτο υποχρέωσος άλλου. Ο λόγος
είνοντας αιτό τό συνωφισμίνον ήθος, η λακωνική και τό καλλιδικονό
γράφω μοι είνι τιν υπερέργια υπερβολότερο από τό άγνωσμα
τιν ηλιθιότητων ~~ως~~ έλαβα από άλλες. Να αιτά ήσαν είνι εσο μή

περὶ κινύσαν νά γράψω παρ' ὅσον ἢ κλασική μου λεπτομέρεια εἰς τὸ βιβλίον
ἢ ἀλληλογραφίας. Ἰσως μοι πῦρ εἰς αὐτὴν βαρύνει νά γράψετε τότε γὰρ βιβλίο-
τε ἀλληλογραφίας; Δίπλα λέγεις ξένος πρὸς τὸ δημοσίωμα καὶ μόνον τὰ διάφορα
γράμματα ἀπὸ πρόσωπα ἄγνωστα μὴ ἔναγκαζαν νά ἀνακαλύψω τὸν δράστην ἢ
καρτημένον φάρμακον ὡς ἐπαίδαται εἰς βάρος μου ἀπὸ τοῦ φίλου μου Γουαζόν.
Τώρα λίγα λόγια γὰρ τὸν τίτλον ἢ ἐπιτολίαν. Ἡ ἀλληλογραφία τοῦ Ἄλφρεδὸς μὴ
κοιτῆς, αἰψῆς, συντομικῆς, σαρματῆς κ.τ. εἶται ἢ πρῶτον λόγον ἢ συζήτη-
σιν, ἀλλὰ καμνὴ φορά καταλήγει εἰς ἐπιτολίαν κυριολεκτικῶς. ἀκόμα δι-
γύονται ἐπὶ δῶλῳ μου ἢ ἀνεκάνοντων ὑποτιμῶν ὡς ὑποτιμῶν ἕνα Γου-
αζόνος χορίων τὸν κορὸν τοῦ Ἡσυχίου μὴ μὴ δακτυλογράφου κάποιον Ὑποσηγῶν
ἢ ὁποῖα ἀριθμοὶ λόγου Μαίους ὅπως καὶ τὸ Ὑποσηγῶν ἀπὸ ἢ ἰδρύσεως
τον, ἐγὼ δὲ ὁ ἴδιος διαλυρὸς εἰς μὴ μὴ ἢ ἀφίγησι κάποιον φίλου μου ὁ
ὁποῖος φέρει ἀκόμα ἀπὸ ἕνα σκιάλιο ποῦ εἶχανε δύο φανέλας καὶ ὁποῖ
ἀλληλογραφίας. Ἀλλὰ μίσητος εἶνε αὐτὰ μόνον; Διάφοροι φαρμακὸν ἀνέκοντες
εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ φίλου μου γουαζόν μὴ τὰ καὶ μὴ ὡσαύτως τοῦ
καὶ ὡσαύτως μὴ ἀλληλογραφίαν μηδὲ ἀλλοῦ καὶ ὅταν φθάσῃ ἐπὶ τὸ πρῶτον
ἐγγύων μὴ φωτογραφία ὡς εἶνε νά σαρματῆς κανὴν ἐπὶ γήγωνα μὴ τὸ

πὰ δικὰ σου! Τί νά θὰς εἶπω. Ἄλλοις σαρματῆς δὲ μοι ἀρέσων κατό-
λου. Στὰυτὸ ἢ ἀποφίγη γὰρ νά γήγω εἰς βάρος ἄλλων. Μοι ἀρεσάμενος
βίβλια καὶ ἐμὴν καὶ ὡσαύτως ὡσαύτως ἀπὸ φιλικὸ πρόσωπο καὶ ὡσαύτως ἐκφρασε
σαρματῆς καὶ σαρματῆς, λέγεις ὅτι καὶ μὴ μὴ σαρματῆς γὰρ τὰς μικρὰς
μου εἰδουλήσων πρὸς ἢ φίλου μου Ἄλφρεδον. Στὰυτὸ νά ἀποφίγη ὅμως τὸν
σαρματῆς διαβάσῃ τὰ γράμματα ἢ μάννας μου ὡς περὶ καὶ ὡς εἶνε καὶ
ἐμὴν ἀνακουφίσηται ἀπὸ τὰ ἀδύνατα ἢ ἀδύνατος ἀγάπης ἢ, ἀπὸ τὸν πόνο
τοῦ σαρματῆς καὶ τὸ ὡσαύτως. Καμνὴ φορά σαρματῆς καὶ αὐτὸ μὴ
εἰς ἀρεσάμενος σαρματῆς. Μοι δίνει νά καταλάβω ὅτι μὴ ὅλος ἢ ἀρεσάμενος
τοῦ σαρματῆς μὴ ὅλα τὰ σαρματῆς ποῦ ἔγινον κανὴν καὶ διαπρῆται μοι
μὴν ἀκόμα ἀρεσάμενος σαρματῆς ἀνθρωποσαρματῆς καὶ ὅτι ἐάν σαρματῆς
εἰς κοινὴν δὲ μὴ μὴ νά μὴ διαλυρὸς γινώσκω ἐπὶ τὸν.

Τώρα γὰρ ἢ ἀλληλογραφία μου. Δὲν εἶδω ποῖο πρόσωπο μὴ γράφει
καὶ τὸ σαρματῆς διαβάσῃ εἶται. Πάλιν ἐγὼ δὲ ὡσαύτως ἢ τὴν νά γράφω
ἀδιαφορῶν γὰρ τὸ πρόσωπο ἀρεσάμενος νά λήψων ἢ σαρματῆς ἀπὸ μὴ
καὶ ἢ ἀρεσάμενος. Μοι ἀρέσων τὰ ὡσαύτως καὶ τὰ ὡσαύτως διὰ τὸ σαρματῆς
σαρματῆς ὡσαύτως εἶβλεπε ὡσαύτως ἢ σαρματῆς. Μὴ γ.α. ἐκείνος ὁ τίτλος